

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Załącznik do nru 17, poz. 87 z dnia 25 marca 1961 r.

87

KONWENCJA O DOCHODZENIU ROSZCZEŃ ALIMENTACYJNYCH ZA GRANICĄ

Przekład,

Wstęp.

Zważywszy na konieczność pilnego rozwiązania humanitarnego zagadnienia wynikającego z sytuacji osób będących w potrzebie i zależnych pod względem utrzymania od osób przebywających za granicą,

mając na uwadze, że dochodzenie roszczeń alimentacyjnych lub egzekucja orzeczeń za granicą napotyka na poważne trudności natury prawnej i praktycznej i

zdecydowane znaleźć środki zmierzające do rozwiązania tych zagadnień i przewyciężenia tych trudności,

Umawiające się Strony uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1.

Przedmiot Konwencji.

1. Celem niniejszej Konwencji jest ułatwienie dochodzenia roszczenia alimentacyjnego, które osoba (w dalszym ciągu nazywana „uprawnionym”) przebywająca na obszarze jednej z Umawiających się Stron jest uprawniona wysunąć przeciwko innej osobie (w dalszym ciągu nazywanej „zobowiązanym”), podlegającej jurysdykcji innej Umawiającej się Strony. Cel ten będzie realizowany za pośrednictwem organów, które w dalszym ciągu będą określane jako Organ przesyłający i Organ przyjmujący.

2. Przewidziane w niniejszej Konwencji środki ochrony prawnej są środkami uzupełniającymi środki już istniejące zgodnie z prawem wewnętrznym lub międzynarodowym, lecz ich nie zastępują.

Artykuł 2.

Wyznaczenie organów.

1. Każda Umawiająca się Strona wyznacza w chwili złożenia dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia jeden lub więcej organów sądowych lub administracyjnych, które będą na jej obszarze działać jako Organy przesyłające.

2. Każda Umawiająca się Strona wyznacza w chwili złożenia dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia publiczny lub prywatny organ, który na jej obszarze będzie spełniać funkcje Organu przyjmującego.

3. Każda Umawiająca się Strona zawiadomi niezwłocznie Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych o wyznaczeniu dokonany stosownie do postanowień ustępów 1 i 2 oraz o wszelkich późniejszych zmianach, jakie w tym przedmiocie nastąpią.

4. Organy przesyłające i przyjmujące mogą porozumiewać się bezpośrednio z Organami przesyłającymi i przyjmującymi innych Umawiających się Stron.

Artykuł 3.

Składanie wniosków do Organu przesyłającego.

1. Jeżeli uprawniony przebywa na obszarze jednej z Umawiających się Stron (w dalszym ciągu nazywanej „państwem uprawnionego”), a zobowiązany podlega jurysdykcji innej Umawiającej się Strony (w dalszym ciągu nazywanej „państwem zobowiązanego”), wówczas uprawniony może złożyć do Organu przesyłającego w państwie swego zamieszkania wniosek, w którym domaga się on od zobowiązanego dostarczenia utrzymania.

2. Każda Umawiająca się Strona poinformuje Sekretarza Generalnego o tym, jakie dowody są z reguły wymagane przez prawo państwa, do którego należy Organ przyjmujący, dla uzasadnienia roszczeń alimentacyjnych, w jaki sposób dowody te powinny być przedstawione oraz jakie inne wymagania przewidziane przez to prawo powinny być spełnione.

3. Do wniosku należy dołączyć wszelkie mające dla sprawy znaczenie dokumenty oraz w razie potrzeby pełnomocnictwo, uprawniające Organ przyjmujący do działania w zastępstwie uprawnionego lub do ustanowienia w tym celu innej osoby. Nadto należy dołączyć fotografię uprawnionego oraz — jeżeli to jest możliwe — fotografię zobowiązanego.

4. Organ przesyłający podejmuje wszelkie niezbędne środki zmierzające do zapewnienia, aby wymagania prawa obowiązującego w państwie, do którego należy organ przyjmujący, były spełnione; przy uwzględnieniu przepisów tego prawa wniosek powinien zawierać, co następuje:

a) imię i nazwisko, adres, datę urodzenia, obywatelstwo i zawód lub zajęcie uprawnionego, jak również w zależności od konkretnego przypadku nazwisko i adres jego ustawowego przedstawiciela;

b) imię i nazwisko zobowiązanego; nadto, jeżeli uprawniony posiada co do tego wiadomości, adresy zobowiązanego z ostatnich pięciu lat, jego datę urodzenia, obywatelstwo i zawód lub zajęcie;

c) bliższe dane dotyczące podstaw, na których opiera się roszczenie, rodzaju i wysokości żądanych świadczeń, alimentacyjnych oraz inne mające znaczenie dane, dotyczące na przykład stosunków majątkowych i rodzinnych uprawnionego i zobowiązanego.

Artykuł 4.

Przekazywanie dokumentów.

1. Organ przesyłający przekazuje dokumenty Organowi przyjmującemu państwa, do którego należy zobowiązany, chyba że dojdzie on do przekonania, że wniosek nie został złożony w dobrej wierze.

2. Przed przekazaniem dokumentów Organ przesyłający sprawdza, czy pisma w otrzymanej formie odpowiadają przepisom prawa państwa, do którego należy uprawniony.

3. Organ przesyłający może dołączyć opinię dla Organu przyjmującego o tym, czy uważa roszczenia za uzasadnione pod względem rzeczowym; może on również zalecić przyznanie uprawnionemu bezpłatnej ochrony prawnej i zwolnienie od kosztów.

Artykuł 5.

Przesyłanie wyroków i innych tytułów sądowych.

1. Organ przesyłający przekazuje w myśl art. 4 na wniosek uprawnionego ostateczne lub tymczasowo wykonalne orzeczenia albo inne tytuły sądowe w sprawie alimentacyjnej uzyskane przez uprawnionego we właściwym sądzie jednej z Umawiających się Stron oraz w razie konieczności i w miarę możliwości — akta dotyczące postępowania, w którym zapadło orzeczenie.

2. Wspomniane w ustępie 1 orzeczenia i tytuły sądowe można przesłać zamiast dokumentów wymienionych w art. 3 lub dla ich uzupełnienia.

3. Postępowanie przewidziane w artykule 6 może obejmować, zgodnie z ustawodawstwem Państwa, do którego zobowiązany należy, bądź postępowanie w celu stwierdzenia wykonalności — exequatur lub rejestrację — albo nowe powództwo, oparte na orzeczeniu przesłanym w myśl postanowienia ustępu 1.

Artykuł 6.

Czynności Organu przyjmującego.

1. Organ przyjmujący podejmuje w ramach udzielonego mu przez uprawnionego upoważnienia i w jego zastępstwie wszelkie czynności właściwe do uzyskania alimentów, włącznie z uregulowaniem roszczenia w drodze ugody i w razie potrzeby, do wszczęcia i prowadzenia sprawy z powództwa o alimenty oraz przeprowadzenia egzekucji z wyroku albo jakiegokolwiek innego tytułu sądowego zasądzającego alimenty.

2. Organ przyjmujący informuje o biegu sprawy Organ przesyłający. Jeżeli nie może on nadać biegu sprawie, zawiadamia Organ przesyłający o przyczynach i zwraca akta.

3. Niezależnie od postanowień niniejszej Konwencji przy rozstrzygnięciu wszelkich spraw o alimenty oraz wszelkich kwestii wynikających w związku z tym, należy stosować prawo Państwa, do którego należy zobowiązany włącznie z przepisami międzynarodowego prawa prywatnego tego Państwa.

Artykuł 7.

Wnioski o udzielenie pomocy prawnej.

Jeżeli prawo dwóch zainteresowanych Umawiających się Stron przewiduje udzielanie pomocy prawnej, mają zastosowanie następujące postanowienia:

a) sąd, do którego wniesiono pozew o alimenty, może zwrócić się z wnioskiem bądź o przeprowadzenie dalszych dowodów z dokumentów, bądź o dostarczenie innych środków dowodowych do sądu właściwego drugiej Umawiającej się Strony, albo do innej władzy lub organu, wyznaczonego przez drugą Umawiającą się Stronę, na której obszarze wniosek ma być wykonany;

b) w celu umożliwienia stronom procesowym obecności lub zastępstwa w terminie przeprowadzenia dowodu, władza wezwana zawiadamia Organ przyjmujący, Organ przesyłający oraz zobowiązanego o czasie i miejscu wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej;

c) wnioski o udzielenie pomocy prawnej powinny być załatwiane z możliwym pośpiechem; jeżeli wniosek nie zostanie załatwiony w ciągu czterech miesięcy od dnia otrzymania przez władzę wezwaną, należy zawiadomić władzę wzywającą o przyczynach niezakończania lub zwłoki;

d) załatwienie wniosków o udzielenie pomocy prawnej nie pociąga za sobą zwrotu jakichkolwiek opłat lub kosztów;

e) załatwienie wniosku o udzielenie pomocy prawnej można odmówić:

- 1) jeżeli nie jest stwierdzona autentyczność wniosku,
- 2) jeżeli Umawiająca się Strona, na której obszarze wniosek ma być załatwiony, uważa, że załatwienie wniosku mogłoby zagrozić jej suwerenności lub bezpieczeństwu.

Artykuł 8.

Zmiana orzeczeń sądowych.

Postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się także do pozwów o zmianę orzeczeń sądowych w sprawach dotyczących obowiązku alimentacyjnego.

Artykuł 9.

Zwolnienia i ułatwienia.

1. W postępowaniu przeprowadzonym na podstawie niniejszej Konwencji uprawnieni korzystają z takiego samego traktowania i takich samych zwolnień od opłat i kosztów, jak mieszkający lub obywatele państwa, w którym toczy się postępowanie.

2. Osoby uprawnione nie mają obowiązku składania kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu lub dokonywania wpłat w innych celach.

3. Organy przesyłające i przyjmujące nie pobierają żadnych opłat za czynności dokonywane zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł 10.

Przekazywanie sum pieniężnych.

Umawiające się Strony, których ustawodawstwo zawiera ograniczenia w przekazywaniu pieniędzy za granicę, zapewnią możliwie najdalej idące pierwszeństwo dla przekazywania sum pieniężnych, przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń alimentacyjnych lub na pokrycie kosztów związanych z postępowaniem sądowym na mocy niniejszej Konwencji.

Artykuł 11.

Klauzula dotycząca Państw związkowych.

Do Państw związkowych lub nieunitarnych mają zastosowanie następujące postanowienia:

a) odnośnie do tych artykułów niniejszej Konwencji, które podlegają właściwości prawodawczej władzy związkowej, obowiązki Rządu związkowego będą takie same, jak obowiązki Państw Umawiających się, nie będących państwami związkowymi;

b) odnośnie do tych artykułów niniejszej Konwencji, które podlegają właściwości prawodawczej poszczególnych, wchodzących do związku państw, prowincji lub kantonów, nie będących według związkowego systemu konstytucyjnego zobowiązanymi do podjęcia środków prawodawczych, Rząd związkowy poda jak najrychlej artykuły te do wiadomości właściwym władzom poszczególnych, wchodzących do związku państw, prowincji lub kantonów, popierając je przychylnym zaleceniem;

c) na żądanie któregokolwiek Umawiającego się Państwa, przekazane za pośrednictwem Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, Państwo związkowe, będące uczestnikiem niniejszej Konwencji, dostarczy informacji o prawie i praktyce, istniejących w Związku i w państwach wchodzących w jego skład, w odniesieniu do określonego postanowienia niniejszej Konwencji, przedstawiając zakres skuteczności zapewnionej danemu postanowieniu przez działalność prawodawczą lub inną.

Artykuł 12.

Zakres obowiązywania terytorialnego.

Postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się również do terytoriów nieautonomicznych, powierniczych i do wszystkich innych terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna jedna z Umawiających się Stron, chyba że ta Strona ratyfikując niniejszą Konwencję lub przystępując do niej, oświadczy, że Konwencja nie będzie stosowana do jednego lub więcej takich terytoriów. Każda z Umawiających się Stron, która złoży tego rodzaju oświadczenie, będzie mogła później w każdej chwili drogą zawiadomienia Sekretarza Generalnego rozszerzyć stosowanie Konwencji na wszystkie poprzednio wyłączone terytoria lub na niektóre z nich.

Artykuł 13.

Podpisanie, ratyfikacja i przystąpienie.

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisu do dnia 31 grudnia 1956 roku przez każdego Członka Organizacji Narodów Zjednoczonych, przez każde Państwo, które nie jest członkiem, a jest Stroną Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości lub członkiem instytucji wyspecjalizowanej, jak również przez każde inne państwo, które nie jest członkiem, a które zostało zaproszone przez Radę Gospodarczą i Społeczną do uczestniczenia jako Stroną w tej Konwencji.

2. Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana. Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone u Sekretarza Generalnego.

3. Państwa wymienione w ustępie 1 tego artykułu będą mogły w każdej chwili przystąpić do niniejszej Konwencji. Dokumenty przystąpienia zostaną złożone u Sekretarza Generalnego.

Artykuł 14.

Wejście w życie.

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia dokonanego stosownie do postanowień artykułu 13.

2. Dla każdego Państwa, które dokona ratyfikacji lub przystąpienia, po złożeniu trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, Konwencja wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od daty złożenia przez to Państwo dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 15.

Wypowiedzenie.

1. Każda z Umawiających się Stron będzie mogła wypowiedzieć niniejszą Konwencję przez zawiadomienie skierowane do Sekretarza Generalnego. Wypowiedzenie to może dotyczyć również niektórych lub wszystkich terytoriów wymienionych w art. 12.

2. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie jednego roku od daty otrzymania zawiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego z wyjątkiem spraw wszczętych przed chwilą, kiedy wypowiedzenie stało się skuteczne.

Artykuł 16.

Rozstrzygnięcie sporów.

Jeżeli pomiędzy Umawiającymi się Stronami powstanie spór co do interpretacji lub zastosowania niniejszej Konwencji i jeżeli tego sporu nie można załatwić w inny sposób, wówczas będzie on przedłożony Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości. Spór będzie wniesiony przed Trybunał bądź przez zawiadomienie o istniejącym co do tego porozumieniu, bądź przez jednostronny wniosek jednej ze stron w sporze.

Artykuł 17.

Zastrzeżenia.

1. Jeżeli w momencie podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia jedno z Państw zgłosi zastrzeżenie co do jednego z artykułów niniejszej Konwencji, wówczas Sekretarz Generalny zakomunikuje treść tego zastrzeżenia wszystkim Państwom, będącym Stronami tej Konwencji, oraz innym Państwom, wymienionym w artykule 13. Każda z Umawiających się Stron, która nie zgadza się na takie zastrzeżenie, może zawiadomić Sekretarza Generalnego w terminie dziewięćdziesięciu dni od daty zawiadomienia, że nie uznaje tego zastrzeżenia. W tym przypadku Konwencja nie wejdzie w życie pomiędzy Państwem, które podniosło sprzeciw, a Państwem, które zgłosiło zastrzeżenia. Każde z państw, które później przystąpi do Konwencji, może dokonać tego samego rodzaju zawiadomienia w momencie przystąpienia.

2. Każda z Umawiających się Stron może w każdej chwili wycofać swoje poprzednio zgłoszone zastrzeżenie i powinna zawiadomić o tym wycofaniu Sekretarza Generalnego.

Artykuł 18.

Wzajemność.

Umawiająca się Strona może wobec drugiej Umawiającej się Strony tylko tak dalece powoływać się na niniejszą Konwencję, jak dalece jest sama nią związana.

Artykuł 19.

Zawiadomienia dokonywane przez Sekretarza Generalnego.

1. Sekretarz Generalny będzie podawał do wiadomości wszystkim Członkom Narodów Zjednoczonych i Państwom, które nie są członkami, wymienionym w art. 13 Konwencji;

- a) zawiadomienia przewidziane w ustępie 3 artykułu 2;
- b) informacje dostarczone stosownie do postanowień ustępu 2 artykułu 3;
- c) oświadczenia i zawiadomienia uczynione stosownie do postanowień artykułu 12;
- d) fakty podpisania, ratyfikacji i przystąpienia dokonane stosownie do art. 13;
- e) datę wejścia w życie niniejszej Konwencji stosownie do ustępu 1 artykułu 14;
- f) wypowiedzenia dokonane stosownie do postanowień ustępu 1 artykułu 15;
- g) zastrzeżenia i zawiadomienia uczynione stosownie do postanowień artykułu 17.

2. Sekretarz Generalny będzie również zawiadamiał wszystkie Umawiające się Strony o zgłaszanych wnioskach dotyczących rewizji i udzielonych na te wnioski odpowiedziach stosownie do artykułu 20.

Artykuł 20.

Rewizja.

1. Każda z Umawiających się Stron będzie mogła w każdym czasie za pomocą zawiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego żądać dokonania rewizji niniejszej Konwencji.
2. Sekretarz Generalny przekaże to zawiadomienie każdej z Umawiających się Stron, prosząc o powiadomienie go w ciągu czterech miesięcy, czy życzy ona sobie zwołania konferencji, która zbada proponowaną rewizję. Jeżeli większość Umawiających się Stron wypowie się twierdząco, wówczas Sekretarz Generalny zwoła tę konferencję.

Artykuł 21.

Złożenie Konwencji i języki.

Oryginał niniejszej Konwencji, której teksty angielski, chiński, hiszpański, francuski i rosyjski są jednakowo autentyczne, zostanie złożony u Sekretarza Generalnego, który prześle uwierzytelnione kopie wszystkim Państwom wymienionym w artykule 13.

CONVENTION ON THE RECOVERY ABROAD OF MAINTENANCE

Preamble

Considering the urgency of solving the humanitarian problem resulting from the situation of persons in need dependent for their maintenance on persons abroad,

Considering that the prosecution or enforcement abroad of claims for maintenance gives rise to serious legal and practical difficulties, and

Determined to provide a means to solve such problems and to overcome such difficulties,

The Contracting Parties have agreed as follows:

Article 1

Scope of the Convention

1. The purpose of this Convention is to facilitate the recovery of maintenance to which a person, hereinafter referred to as claimant, who is in the territory of one of the Contracting Parties, claims to be entitled from another person, hereinafter referred to as respondent, who is subject to the jurisdiction of another Contracting Party. This purpose shall be effected through the offices of agencies which will hereinafter be referred to as Transmitting and Receiving Agencies.

2. The remedies provided for in this Convention are in addition to, and not in substitution for, any remedies available under municipal or international law.

Article 2

Designation of Agencies

1. Each Contracting Party shall, at the time when the Instrument of ratification or accession is deposited, designate one or more judicial or administrative authorities which shall act in its territory as Transmitting Agencies.

2. Each Contracting Party shall, at the time when the instrument of ratification or accession is deposited, designate a public or private body which shall act in its territory as Receiving Agency.

3. Each Contracting Party shall promptly communicate to the Secretary-General of the United Nations the designations made under paragraphs 1 and 2 and any changes made in respect thereof.

4. Transmitting and Receiving Agencies may communicate directly with Transmitting and Receiving Agencies of other Contracting Parties.

Article 3

Application to Transmitting Agency

1. Where a claimant is in the territory of one Contracting Party, hereinafter referred to as the State of the claimant, and the respondent is subject to the jurisdiction of another Contracting Party, hereinafter referred to as the State of the respondent, the claimant may make application to a Transmitting Agency in the State of the claimant for the recovery of maintenance from the respondent.

2. Each Contracting Party shall inform the Secretary-General as to the evidence normally required under the law of the State of the Receiving Agency for the proof of maintenance claims, of the manner in which such evidence should be submitted, and of other requirements to be complied with under such law.

3. The application shall be accompanied by all relevant documents, including, where necessary, a power of attorney authorizing the Receiving Agency to act, or to appoint some other person to act, on behalf of the claimant. It shall also be accompanied by a photograph of the claimant and, where available, a photograph of the respondent.

4. The Transmitting Agency shall take all reasonable steps to ensure that the requirements of the law of the State of the Receiving Agency are complied with; and, subject to the requirements of such law, the application shall include:

(a) the full name, address, date of birth, nationality, and occupation of the claimant, and the name and address of any legal representative of the claimant;

(b) the full name of the respondent, and, so far as known to the claimant, his addresses during the preceding five years, date of birth, nationality, and occupation;

(c) particulars of the grounds upon which the claim is based and of the relief sought, and any other relevant information such as the financial and family circumstances of the claimant and the respondent.

Article 4

Transmission of documents

1. The Transmitting Agency shall transmit the documents to the Receiving Agency of the State of the respondent, unless satisfied that the application is not made in good faith.

2. Before transmitting such documents, the Transmitting Agency shall satisfy itself that they are regular as to form, in accordance with the law of the State of the claimant.

3. The Transmitting Agency may express to the Receiving Agency an opinion as to the merits of the case and may recommend that free legal aid and exemption from costs be given to the claimant.

Article 5

Transmission of judgements and other judicial acts

1. The Transmitting Agency shall, at the request of the claimant, transmit, under the provisions of article 4, any order, final or provisional, and any other judicial act, obtained by the claimant for the payment of maintenance in a competent tribunal of any of the Contracting Parties, and, where necessary and possible, the record of the proceedings in which such order was made.

2. The orders and judicial acts referred to in the preceding paragraph may be transmitted in substitution for or in addition to the documents mentioned in article 3.

3. Proceedings under article 6 may include, in accordance with the law of the State of the respondent, exequatur or registration proceedings or an action based upon the act transmitted under paragraph 1.

Article 6

Functions of the Receiving Agency

1. The Receiving Agency shall, subject always to the authority given by the claimant, take, on behalf of the claimant, all appropriate steps for the recovery of maintenance, including the settlement of the claim and, where necessary, the institution and prosecution of an action for maintenance and the execution of any order or other judicial act for the payment of maintenance.

2. The Receiving Agency shall keep the Transmitting Agency currently informed. If it is unable to act, it shall inform the Transmitting Agency of its reasons and return the documents.

3. Notwithstanding anything in this Convention the law applicable in the determination of all questions arising in any such action or proceedings shall be the law of the State of the respondent, including its private international law.

Article 7

Letters of request

If provision is made for letters of request in the laws of the two Contracting Parties concerned, the following rules shall apply:

(a) A tribunal hearing an action for maintenance may address letters of request for further evidence, documentary or otherwise, either to the competent tribunal of the other Contracting Party or to any other authority or institution designated by the other Contracting Party in whose territory the request is to be executed.

(b) In order that the parties may attend or be represented, the requested authority shall give notice of the date on which and the place at which the proceedings requested are to take place to the Receiving Agency and the Transmitting Agency concerned, and to the respondent.

(c) Letters of request shall be executed with all convenient speed; in the event of such letters of request not being executed within four months from the receipt of the letters by the requested authority, the reasons for such non-execution or for such delay shall be communicated to the requesting authority.

(d) The execution of letters of request shall not give rise to reimbursement of fees or costs of any kind whatsoever.

(e) Execution of letters of request may only be refused:

- (1) If the authenticity of the letters is not established;
(2) If the Contracting Party in whose territory the letters are to be executed deems that its sovereignty or safety would be compromised thereby.

Article 8

Variation of orders

The provisions of this Convention apply also to applications for the variation of maintenance orders.

Article 9

Exemptions and facilities

1. In proceedings under this Convention, claimants shall be accorded equal treatment and the same exemptions in the payment of costs and charges as are given to residents or nationals of the State where the proceedings are pending.

2. Claimants shall not be required, because of their status as aliens or non-residents, to furnish any bond or make any payment or deposit as security for costs or otherwise.

3. Transmitting and Receiving Agencies shall not charge any fees in respect of services rendered under this Convention.

Article 10

Transfer of funds

A Contracting Party, under whose law the transfer of funds abroad is restricted, shall accord the highest priority to the transfer of funds payable as maintenance or to cover expenses in respect of proceedings under this Convention.

Article 11

Federal State clause

In the case of a Federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

(a) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal

legislative authority, the obligations of the Federal Government shall to this extent be the same as those of Parties which are not Federal States;

(b) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent States, provinces or cantons which are not, under the constitutional system of the Federation, bound to take legislative action, the Federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of States, provinces or cantons at the earliest possible moment;

(c) A Federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting Party transmitted through the Secretary-General, supply a statement of the law and practice of the Federation and its constituent units in regard to any particular provision of the Convention, showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

Article 12

Territorial application

The provisions of this Convention shall extend or be applicable equally to all non-self-governing, trust or other territories for the international relations of which a Contracting Party is responsible, unless the latter, on ratifying or acceding to this Convention, has given notice that the Convention shall not apply to any one or more of such territories. Any Contracting Party making such a declaration may, at any time thereafter, by notification to the Secretary-General, extend the application of the Convention to any or all of such territories.

Article 13

Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature until 31 December 1956 on behalf of any Member of the United Nations, any non-member State which is a Party to the Statute of the International Court of Justice, or member of a specialized agency, and any other non-member State which has been invited by the Economic and Social Council to become a Party to the Convention.

2. This Convention shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General.

3. This Convention may be acceded to at any time on behalf of any of the States referred to in paragraph 1 of this article. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General.

Article 14

Entry into force

1. This Convention shall come into force on the thirtieth day following the date of deposit of the third instrument of ratification or accession in accordance with article 13.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the third instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 15

Denunciation

1. Any Contracting Party may denounce this Convention by notification to the Secretary-General. Such denunciation

may also apply to some or all of the territories mentioned in Article 12.

2. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General, except that it shall not prejudice cases pending at the time it becomes effective.

Article 16

Settlement of disputes

If a dispute should arise between Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Convention, and if such dispute has not been settled by other means, it shall be referred to the International Court of Justice. The dispute shall be brought before the Court either by the notification of a special agreement or by a unilateral application of one of the parties to the dispute.

Article 17

Reservations

1. In the event that any State submits a reservation to any of the articles of this Convention at the time of ratification or accession, the Secretary-General shall communicate the text of the reservation to all States which are Parties to this Convention, and to the other States referred to in article 13. Any Contracting Party which objects to the reservation may, within a period of ninety days from the date of the communication, notify the Secretary-General that it does not accept it, and the Convention shall not then enter into force as between the objecting State and the State making the reservation. Any State thereafter acceding may make such notification at the time of its accession.

2. A Contracting Party may at any time withdraw a reservation previously made and shall notify the Secretary-General of such withdrawal.

Article 18

Reciprocity

A Contracting Party shall not be entitled to avail itself of this Convention against other Contracting Parties except to the extent that it is itself bound by the Convention.

Article 19

Notifications by the Secretary-General

1. The Secretary-General shall inform all Members of the United Nations and the non-member States referred to in article 13:

- (a) of communications under paragraph 3 of article 2;
- (b) of information received under paragraph 2 of article 3;
- (c) of declarations and notifications made under article 12;
- (d) of signatures, ratifications and accessions under article 13;
- (e) of the date on which the Convention has entered into force under paragraph 1 of article 14;
- (f) of denunciations made under paragraph 1 of article 15;
- (g) of reservations and notifications made under article 17.

2. The Secretary-General shall also inform all Contracting Parties of requests for revision and replies thereto received under article 20.

Article 20

Revision

1. Any Contracting Party may request revision of this Convention at any time by a notification addressed to the Secretary-General.

2. The Secretary-General shall transmit the notification to each Contracting Party with a request that such Contracting Party reply within four months whether it desires the convening of a Conference to consider the proposed revision. If a majority of the Contracting Parties favour the

convening of a Conference it shall be convened by the Secretary-General.

Article 21

Languages and deposit of Convention

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General, who shall transmit certified true copies thereof to all States referred to in article 13.

CONVENTION SUR LE RECOUVREMENT DES ALIMENTS A L'ETRANGER

Préambule

Considérant l'urgence de la solution du problème humanitaire qui se pose pour les personnes dans le besoin dont le soutien légal se trouve à l'étranger,

Considérant que la poursuite des actions alimentaires ou l'exécution des décisions à l'étranger donne lieu à de graves difficultés légales et pratiques,

Décidées à prévoir les moyens permettant de résoudre ces problèmes et de surmonter ces difficultés,

Les Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

Article premier

Objet de la Convention

1. La présente Convention a pour objet de faciliter à une personne, désignée ci-après comme créancier, qui se trouve sur le territoire d'une des Parties contractantes, le recouvrement d'aliments auxquels elle prétend avoir droit de la part d'une personne, désignée ci-après comme débiteur, qui est sous la juridiction d'une autre Partie contractante. Les organismes qui seront utilisés à cet effet sont désignés ci-après comme Autorités expéditrices et Institutions intermédiaires.

2. Les voies de droit prévues à la présente Convention complètent, sans les remplacer, toutes autres voies de droit existantes en droit interne ou en droit international.

Article 2

Désignation des Institutions

1. Chaque Partie contractante désigne, au moment du dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion, une ou plusieurs autorités administratives ou judiciaires qui exerceront sur son territoire les fonctions d'Autorités expéditrices.

2. Chaque Partie contractante désigne, au moment du dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion, un organisme public ou privé qui exercera sur son territoire les fonctions d'Institution intermédiaire.

3. Chaque Partie contractante communique sans retard au Secrétaire général des Nations Unies les désignations faites en application des paragraphes 1 et 2 et toute modification qui surviendrait à cet égard.

4. Les Autorités expéditrices et les Institutions intermédiaires peuvent entrer directement en rapport avec les Autorités expéditrices et les Institutions intermédiaires des autres Parties contractantes.

Article 3

Présentation de la demande à l'Autorité expéditrice

1. Lorsqu'un créancier se trouve sur le territoire d'une Partie contractante, désignée ci-après comme l'Etat du créancier, et que le débiteur se trouve sous la juridiction d'une autre Partie contractante, désignée ci-après comme l'Etat

du débiteur, le premier peut adresser une demande à une Autorité expéditrice de l'Etat où il se trouve pour obtenir des aliments de la part du débiteur.

2. Chaque Partie contractante informe le Secrétaire général des éléments de preuve normalement exigés à l'appui des demandes alimentaires par la loi de l'Etat de l'Institution intermédiaire, des conditions dans lesquelles ceux-ci doivent être fournis pour être recevables et des autres conditions fixées par cette loi.

3. La demande doit être accompagnée de tous les documents pertinents et notamment, le cas échéant, d'une procuration qui autorise l'Institution intermédiaire à agir au nom du créancier ou à désigner une personne habilitée à agir au nom du créancier; elle sera également accompagnée d'une photographie du créancier et, si possible, d'une photographie du débiteur.

4. L'Autorité expéditrice prend toutes les mesures possibles pour que les exigences de la loi de l'Etat de l'Institution intermédiaire soient respectées; sous réserve des dispositions de cette loi, la demande comprend les renseignements suivants:

a) Les nom et prénoms, adresse, date de naissance, nationalité et profession du créancier ainsi que, le cas échéant, les nom et adresse de son représentant légal;

b) Les nom et prénoms du débiteur et, dans la mesure où le créancier en a connaissance, ses adresses successives pendant les cinq dernières années, sa date de naissance, sa nationalité et sa profession;

c) Un exposé détaillé des motifs sur lesquels est fondée la demande, l'objet de celle-ci et tout autre renseignement pertinent touchant notamment les ressources et la situation de famille du créancier et du débiteur.

Article 4

Transmission du dossier

1. L'Autorité expéditrice transmet le dossier à l'Institution intermédiaire désignée par l'Etat du débiteur à moins qu'elle ne considère la demande comme téméraire.

2. Avant de transmettre le dossier, l'Autorité expéditrice s'assure que les pièces à fournir sont, d'après la loi de l'Etat du créancier, en bonne et due forme.

3. L'Autorité expéditrice peut faire part à l'Institution intermédiaire de son opinion sur le bienfondé de la demande et recommander que le créancier bénéficie de l'assistance judiciaire, et de l'exemption des frais.

Article 5

Transmission des jugements et autres actes judiciaires

1. L'Autorité expéditrice transmet, à la demande du créancier et conformément aux dispositions de l'article 4, toute décision provisoire ou définitive ou tout autre acte

judiciaire d'ordre alimentaire intervenus en faveur du créancier dans un tribunal compétent de l'une des Parties contractantes, et, s'il est nécessaire et possible, le compte rendu des débats au cours desquels cette décision a été prise.

2. Les décisions et actes judiciaires visés au paragraphe précédent peuvent remplacer ou compléter les pièces mentionnées à l'article 3.

3. La procédure prévue à l'article 6 peut être, selon la loi de l'Etat du débiteur, soit une procédure d'exequatur ou d'enregistrement, soit une nouvelle action fondée sur la décision transmise en vertu des dispositions du paragraphe 1.

Article 6

Fonctions de l'Institution intermédiaire

1. Agissant dans les limites des pouvoirs conférés par le créancier, l'Institution intermédiaire prend, au nom du créancier, toutes mesures propres à assurer le recouvrement des aliments. Notamment, elle transige et, lorsque cela est nécessaire, elle intente et poursuit une action alimentaire et fait exécuter tout jugement, ordonnance ou autre acte judiciaire.

2. L'Institution intermédiaire tient l'Autorité expéditrice au courant. Si elle ne peut agir, elle en donne les raisons et renvoie le dossier à l'Autorité expéditrice.

3. Notobstant toute disposition de la présente Convention, la loi régissant lesdites actions et toutes questions connexes est la loi de l'Etat du débiteur, notamment en matière de droit international privé.

Article 7

Commissions rogatoires

Au cas où la loi des deux Parties contractantes intéressées admet des commissions rogatoires, les dispositions suivantes sont applicables:

a) Le tribunal saisi de l'action alimentaire pourra, pour obtenir des documents ou d'autres preuves, demander l'exécution d'une commission rogatoire soit au tribunal compétent de l'autre Partie contractante, soit à toute autre autorité ou institution désignée par la Partie contractante où la commission doit être exécutée.

b) Afin que les Parties puissent y assister ou s'y faire représenter, l'autorité requise est obligée d'informer l'Autorité expéditrice et l'Institution intermédiaire intéressées, ainsi que le débiteur, de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée.

c) La commission rogatoire doit être exécutée avec toute la diligence voulue; si elle n'est pas exécutée dans un délai de quatre mois à partir du moment de la réception de la commission par l'autorité requise, l'autorité requérante devra être informée des raisons de la non-exécution ou du retard.

d) L'exécution de la commission rogatoire ne pourra donner lieu au remboursement de taxes ou de frais de quelque nature que ce soit.

e) L'exécution de la commission rogatoire ne pourra être refusée que:

1. Si l'authenticité du document n'est pas établie;

2. Si la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'exécution devait avoir lieu la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

Article 8

Modification des décisions judiciaires

Les dispositions de la présente Convention sont également applicables aux demandes tendant à la modification

des décisions judiciaires rendues en matière d'obligations alimentaires.

Article 9

Exemptions et facilités

1. Dans les procédures régies par la présente Convention, les créanciers bénéficient du traitement et des exemptions de frais et dépens accordés aux créanciers qui résident dans l'Etat où l'action est intentée ou qui en sont ressortissants.

2. Les créanciers étrangers ou non résidents ne peuvent être tenus de fournir une caution *judicatum solvi*, ni de faire aucun autre versement ou dépôt.

3. Aucune rémunération ne peut être perçue par les Autorités expéditrices et les Institutions intermédiaires pour les services qu'elles rendent conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 10

Transferts de fonds

Les Parties contractantes dont la loi impose des restrictions aux transferts de fonds à l'étranger accorderont la priorité la plus élevée aux transferts de fonds destinés à être versés comme aliments ou à couvrir des frais encourus pour toute action en justice régie par la présente Convention.

Article 11

Clause fédérale

Dans le cas d'un Etat fédératif ou non unitaire, les dispositions ci-après s'appliqueront:

a) En ce qui concerne les articles de la présente Convention dont la mise en oeuvre relève de l'action législative du pouvoir législatif fédéral, les obligations du Gouvernement fédéral seront, dans cette mesure, les mêmes que celles des Parties qui ne sont pas des Etats fédératifs;

b) En ce qui concerne les articles de la présente Convention dont l'application relève de l'action législative de chacun des Etats, provinces ou cantons constituants, qui ne sont pas, en vertu du système constitutionnel de la Fédération, tenus de prendre des mesures législatives, le Gouvernement fédéral portera le plus tôt possible, et avec son avis favorable, lesdits articles à la connaissance des autorités compétentes des Etats, provinces ou cantons.

c) Un Etat fédératif Partie à la présente Convention communiquera, à la demande de toute autre Partie contractante qui lui aura été transmise par le Secrétaire général, un exposé de la législation et des pratiques en vigueur dans la Fédération et ses unités constituantes en ce qui concerne telle ou telle disposition de la Convention indiquant la mesure dans laquelle effet a été donné, par une action législative ou autre, à ladite disposition.

Article 12

Application territoriale

Les dispositions de la présente Convention s'étendent ou s'appliquent, dans les mêmes conditions, aux territoires non autonomes, sous tutelle ou à tout territoire dont une Partie contractante assure les relations internationales, à moins que ladite Partie contractante, en ratifiant la présente Convention ou en y adhérant, ne déclare que la Convention ne s'appliquera pas à tel ou tel de ces territoires. Toute

Partie contractante qui aura fait cette déclaration pourra ultérieurement, à tout moment, par notification adressée au Secrétaire général, étendre l'application de la Convention aux territoires ainsi exclus ou à l'un quelconque d'entre eux.

Article 13

Signature, ratification et adhésion

1. La présente Convention sera ouverte jusqu'au 31 décembre 1956 à la signature de tout Etat Membre de l'Organisation des Nations Unies, de tout Etat non membre qui est Partie au Statut de la Cour internationale de Justice ou membre d'une institution spécialisée, ainsi que de tout autre Etat non membre invité par le Conseil économique et social à devenir Partie à la Convention.

2. La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général.

3. Tout Etat mentionné au paragraphe 1 du présent article pourra, à tout moment, adhérer à la présente Convention. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général.

Article 14

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date du dépôt du troisième instrument de ratification ou d'adhésion, effectué conformément aux dispositions de l'article 13.

2. A l'égard de chacun des Etats qui la ratifiera ou y adhèrera après le dépôt du troisième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date du dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 15

Dénonciation

1. Toute Partie contractante pourra dénoncer la présente Convention par notification adressée au Secrétaire général. La dénonciation pourra également s'appliquer à l'un quelconque ou à l'ensemble des territoires mentionnés à l'article 12.

2. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle la notification sera parvenue au Secrétaire général, étant entendu qu'elle ne s'appliquera pas aux affaires en cours au moment où elle prendra effet.

Article 16

Règlement des différends

S'il s'élève entre Parties contractantes un différend relatif à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, et si ce différend n'a pas été réglé par d'autres voies, il est porté devant la Cour internationale de Justice. Celle-ci est saisie soit par la notification d'un accord spécial, soit par la requête de l'une des parties au différend.

Article 17

Réserves

1. Si au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, un Etat fait une réserve à l'un des articles de la présente Convention, le Secrétaire général communi-

quera le texte de la réserve à tous les Etats qui sont Parties à cette Convention et aux autres Etats visés à l'article 13. Toute Partie contractante qui n'accepte pas ladite réserve peut, dans un délai de quatre-vingt-dix jours à partir de la date de cette communication, notifier au Secrétaire général qu'elle n'accepte pas la réserve et, dans ce cas, la Convention n'entrera pas en vigueur entre l'Etat qui soulève l'objection et l'Etat auteur de la réserve. Tout Etat qui, par la suite, adhèrera à la Convention pourra, au moment de son adhésion, procéder à une notification de ce genre.

2. Une Partie contractante pourra à tout moment retirer une réserve qu'elle aura faite et devra notifier ce retrait au Secrétaire général.

Article 18

Réciprocité

Une Partie contractante ne peut se réclamer des dispositions de la présente Convention contre d'autres Parties contractantes que dans la mesure où elle est elle-même liée par la présente Convention.

Article 19

Notifications par le Secrétaire général

1. Le Secrétaire général notifiera à tous les Etats Membres des Nations Unies et aux Etats non membres visés à l'article 13:

a) Les communications prévues au paragraphe 3 de l'article 2;

b) Les renseignements fournis conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 3;

c) Les déclarations et notifications faites conformément aux dispositions de l'article 12;

d) Les signatures, ratifications et adhésions faites conformément aux dispositions de l'article 13;

e) La date à laquelle la Convention est entrée en vigueur conformément au paragraphe 1 de l'article 14;

f) Les dénonciations faites conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 15;

g) Les réserves et notifications faites conformément aux dispositions de l'article 17.

2. Le Secrétaire général notifiera également à toutes les Parties contractantes les demandes de révision et les réponses faites à ces demandes en vertu de l'article 20.

Article 20

Revision

1. Toute Partie contractante pourra demander en tout temps par notification adressée au Secrétaire général la révision de la présente Convention.

2. Le Secrétaire général transmettra cette notification à chacune des Parties contractantes en l'invitant à lui faire savoir, dans les quatre mois, si elle est favorable à la réunion d'une conférence qui étudierait la révision proposée. Si la majorité des Parties contractantes répond par l'affirmative, le Secrétaire général convoquera cette conférence.

Article 21

Dépôt de la Convention et langues

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du Secrétaire général, qui en fera tenir des copies certifiées conformes à tous les Etats visés à l'article 13.

**KONWENCJA
O DOCHODZENIU ROSZCZEŃ ALIMENTACYJNYCH ZA GRANICĄ**

Przekład.

sporządzona w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 czerwca 1956 roku sporządzona została w Nowym Jorku Konwencja o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 1 lipca 1960 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
A. ZawadzkiMinister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT

DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention sur le recouvrement des aliments à l'étranger a été faite à New York le 20 juin 1956.

Après avoir vu et examiné ladite Convention le Conseil d'Etat l'a approuvée et approuve en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclare que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promet qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 1 juillet 1960.

L. S.

Président du Conseil d'Etat:
A. ZawadzkiMinistre des Affaires Étrangères:
w z. J. Winiewicz

(Tekst Konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 stycznia 1961 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 13 ust. 2 Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r. został złożony dnia 13 października 1960 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych polski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Przy składaniu tego dokumentu ratyfikacyjnego zakomunikowane zostało Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, co następuje:

- 1) Zadania organów przesyłających przewidzianych w art. 2 ust. 1 powyższej Konwencji będą wykonywane na obszarze PRL przez sądy wojewódzkie.
- 2) Zadania organu przyjmującego przewidzianego w art. 2 ust. 2 wymienionej Konwencji wykonywać będzie Ministerstwo Sprawiedliwości.
- 3) Osoba uprawniona do zgłoszenia roszczenia alimentacyjnego przeciwko osobie zobowiązanej, przebywającej za granicą, może złożyć wniosek w tej sprawie wraz z dokumentami uzasadniającymi roszczenia zgodnie z art. 3 ust. 4 Konwencji w sądzie wojewódzkim, w którego okręgu ma ona miejsce zamieszkania. Sąd wojewódzki prześle wniosek do Ministerstwa Sprawiedliwości, w celu nadania dalszego biegu.
- 4) Za czynności związane z przyjmowaniem wniosków i załączników sądy wojewódzkie nie będą pobierały żadnych opłat (art. 4 Konwencji).

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacji lub przystąpienia do wymienionej Konwencji:

Maroko	dnia 18 marca -	1957 r.
Izrael	dnia 4 kwietnia	1957 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Artykuł 5: Organ przesyłający powinien przekazywać, w myśl paragrafu 1, wszelkie orzeczenia ostateczne lub tymczasowe oraz wszelkie inne tytuły sądowe w sprawie alimentacyjnej uzyskane przez uprawnionego we właściwym sądzie w Izraelu oraz w razie konieczności i w miarę możliwości akta dotyczące postępowania, w którym zapadło orzeczenie.

Artykuł 10: Izrael zastrzega sobie prawo:

- a) podjęcia odpowiednich kroków, aby zapobiec przekazywaniu funduszków, w myśl tego artykułu, na cele inne niż ustalone bona fide wypłaty alimentacyjne;
- b) ograniczenia sum przekazywanych w wykonaniu tego artykułu do kwot potrzebnych na utrzymanie”.

Gwatemala	dnia 25 kwietnia	1957 r.
Węgry	dnia 23 lipca	1957 r.
Norwegia	dnia 25 października	1957 r.
Haiti	dnia 12 lutego	1958 r.
Włochy	dnia 28 lipca	1958 r.
Cejlon	dnia 7 sierpnia	1958 r.
Szwecja	dnia 1 października	1958 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Artykuł 1: Szwecja zastrzega sobie prawo odrzucenia w wypadku, gdy okoliczności rozpatrywanej sprawy tego wymagają, każdego podania o ochronę prawną w celu uzyskania alimentów, wniesionego przez osobę, która przybyła do Szwecji jako uchodźca polityczny.

Artykuł 9: Jeżeli postępowanie jest w toku w Szwecji; to zwolnienie od kosztów oraz ułatwienia przewidziane w artykule 9, paragrafy 1 i 2, zostaną przyznane wyłącznie obywatelom lub bezpaństwowcom zamieszkałym w innym kraju, który jest Stroną niniejszej Konwencji, oraz osobom, które mają w każdym przypadku prawo do tych korzyści na podstawie umowy zawartej z państwem, którego są obywatelami”.

Czechosłowacja	dnia 3 października	1958 r.
Jugosławia	dnia 29 maja	1959 r.
Pakistan	dnia 14 lipca	1959 r.
Niemiecka Republika Federalna	dnia 20 lipca	1959 r.
Dania	dnia 22 czerwca	1959 r.
Francja	dnia 24 czerwca	1960 r.
Brazylia	dnia 14 listopada	1960 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz